

**Biserica Creștină Baptistă
„Golgota”**

Șos. Nicolae Titulescu, Nr. 56 A
Sect.1, București

Nr. 42   Decembrie 2008

*„...vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru
tot norodul: astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un
Mântuitor, care este Hristos Domnul.”*

Luca 2:10-11

Sărbătoarea Nașterii

Pentru că suntem în preajma sărbătorilor de iarnă, se impune să ne întrebăm dacă așteptăm sărbătoarea sau pe Isus. Într-un restaurant, două doamne “se cinsteau” cu o masă bogată. Când au fost întrebate cu ce ocazie fac acest lucru, au răspuns: “Aniversăm ziua de naștere a bebelușului!” Pentru că nu era nici un bebeluș în preajmă, curiosul a întreat: “Dar unde este bebelușul?” Mama a răspuns: “O, l-am lăsat la o mătușă...”

Exact așa sărbătoresc cei mai mulți oameni de pe pământ “Crăciunul”, ceea ce ei numesc “Nașterea Mântuitorului”: mănâncă, beau, petrec, fac daruri, dar Cel sărbătorit nu este cu ei...

Foarte multe popoare sărbătoresc astăzi acest eveniment aglomerat cu o mulțime de adaosuri care nu au existat de la început. Unele dintre ele s-au generalizat: Moș Crăciun (tradiție olandeză); bradul de Crăciun (tradiție germană); aranjamentele statuare cu scena din iesle (tradiție italiană). Altele au rămas specifice anumitor zone: ciorapii atârnați în fața șemineului (tradiție americană); tăierea porcului, capra (tradiții românești). Aceste adăugiri au deteriorat foarte mult semnificația pe care sărbătorirea nașterii Mântuitorului ar trebui s-o aibă pentru oameni. Cu sute de ani în urmă, în 1644, Parlamentul Angliei a fost silit să interzică prin legi foarte drastice această sărbătoare și orice fel de manifestare care să amintească despre acest eveniment. Perioada Crăciunului devenise cea mai rușinoasă perioadă a anului din cauza bețiilor, actelor de vandalism și de imoralitate la care oamenii se dedau cu ocazia petrecerilor. Situația de azi nu este mult diferită...

În fața acestor triste realități, ne întrebăm: ”Ce este Crăciunul și care este semnificația lui?” Ceea ce noi numim Crăciun este, de fapt, venirea în lumea noastră a Mântuitorului Isus Hristos, pentru a mântui și vindeca oamenii de păcatele și bolile lor. Cartea lui Dumnezeu, Biblia, ne spune cine este Isus pentru noi și de ce a venit în lumea noastră:

1. Isus este Cuvântul lui Dumnezeu întrupat (Ioan 1:14).
2. Isus este imaginea lui Dumnezeu revelată (Col. 1:15).
3. Isus este neprihănirea lui Dumnezeu împărțită (Col. 2:9).
4. Isus este gloria lui Dumnezeu reflectată (1 Cor. 4:6).
5. Isus este harul lui Dumnezeu extins (Rom. 1:5).
6. Isus este puterea lui Dumnezeu demonstrată (Rom. 1:3-4).
7. Isus este inima lui Dumnezeu exprimată (Ioan 3:16).

8. Isus este iubirea lui Dumnezeu manifestată (Rom. 5:8).

9. Isus este salvarea lui Dumnezeu profețită (Fapte 4:12).

10. Isus este grația lui Dumnezeu arătată (Ioan 1:12).

Isus este Mesajul lui Dumnezeu arătat oamenilor, neprihănirea lui Dumnezeu dată lor și esența lui Dumnezeu oferită în dar acestora. Acesta este Sărbătoarea Întropării, aceasta sărbătorim la Crăciun.

Așa va fi sărbătorită Nașterea Domnului în 2008 pentru noi și familiile noastre?

Cântările Întropării

Intrarea în lume a Fiului lui Dumnezeu a fost acompaniată de multă muzică. Cântările întropării îl laudă pe Dumnezeu pentru darul pe care ni l-a făcut în Domnul Isus.

I. Cântarea Mariei – Luca 1:46-55

Cântarea Mariei este expresia bucuriei unui suflet care a experimentat harul lui Dumnezeu și îndurarea Lui. Maria Îl laudă pe Domnul pentru 3 motive:

1. Laudă pentru ceea ce Dumnezeu a făcut pentru ea (v. 46-49)
  - Dumnezeu a mântuit-o (v.46-47)
  - Dumnezeu a ales-o pentru un scop mareț (v. 48)
  - Dumnezeu a binecuvântat-o (Luca 1:28/b; Luca 1:42)
2. Laudă pentru îndurarea lui Dumnezeu față de cei ce se tem de El (v. 50-53)
  - Dumnezeu risipește planurile și gândurile celor mândri (v. 51)
  - Dumnezeu îi răstoarnă pe cei puternici și îi ridică pe cei neajutorați (v. 52)
  - Dumnezeu i-a umilit pe cei bogați și i-a săturat pe cei flămânzi.
3. Laudă pentru credințioșia lui Dumnezeu față de Israel (v. 54-55)

II. Cântarea lui Zaharia – Luca 1:67-80

Dumnezeu a onorat promisiunea dată prin îngerul Său lui Zaharia cu privire la faptul că rugăciunea i-a fost ascultată și nevasta sa Elisaveta va naște un fiu pe care îl va numi "Ioan".

Cântarea lui Zaharia este orientată în 3 direcții:

Spre Dumnezeu (v. 67-75)

Spre Ioan (v. 76-77)

Spre Pruncul Mesia (v. 78-79)

Pruncul Isus născut în iesle, pe paie, într-un staul, fără a fi luat în seamă de oamenii din vremea Sa ne-a adus însă lumina vieții noi.

Cristos dă lumina celor din întuneric (v. 79/a)

Cristos dă lumină celor ce zac în umbra morții (v. 79/b)

Cristos dă lumină celor ce au nevoie de direcție (v. 79/c)

III. Cântarea îngerilor – Luca 2:8-14

Păstorii au văzut slava lui Dumnezeu în jurul lor, au auzit mesajul îngerului care anunța nașterea lui Mesia și apoi au ascultat cântarea îngerilor:

Cântarea îngerilor exprimă adorare: *“Slavă lui Dumnezeu în locurile preainalte”*

Cântarea îngerilor conține o promisiune: *“Pace pe pământ!”*

Cântarea îngerilor adresează o provocare: *“Pace pe pământ între oamenii plăcuți lui Dumnezeu”*

IV. Cântarea păstorilor – Luca 2:15-20

Păstorii au avut privilegiul să vadă slava lui Dumnezeu strălucind în jurul lor și să audă primii Evanghelia vestită de înger și corul îngerilor slăvindu-L pe Dumnezeu. Păstorii au fost gata să-L asculte și să-L glorifice pe Dumnezeu pentru minunata experiență cu El.

Păstorii au avut privilegiul să vadă slava lui Dumnezeu strălucind în jurul lor și să audă primii Evanghelia vestită de înger și corul îngerilor slăvindu-L pe Dumnezeu.

Păstorii au fost gata să-L asculte și să-L glorifice pe Dumnezeu pentru minunata experiență cu El.

Motivele pentru care au putut face acest lucru sunt:

Ei nu au fost influențați de atitudinea mulțimii.

Au luat aminte și au crezut ceea ce li s-a spus.

Au experimentat în mod personal adevărul Evangheliei.

În dragotea și mila Sa nemărginită, Dumnezeu a venit la noi în Cristos. “Omul” care a umblat pentru o vreme printre noi a fost o demonstrație, nu a divinității desăvârșite, ci a omenescului desăvârșit. Măreția de neimaginat a dumnezeirii a fost trimisă la noi în anvelopa naturii omenști, pentru a restaura în noi umanitatea.

Noaptea nasterii...

de Traian Dorz

Noaptea nașterii...

și zarea, albă, ca un vis se-arată
sub opincile-nghețate neaua scârțâie călcată.
Undeva, pierdut în ceață de lumina albă rece
un colind se-aude-o clipă, doar o clipă,
și-apoi trece.

Pe la fiecare casă râd ferestrele-n lumină,
e de-atâta bucurie toată noaptea asta plină.
De pe-o uliță pierdută, din colindul dinainte,
ca pe-o aripă de înger lin rasună trei cuvinte:
"ia sculați dragi gospodari căci vin astăzi oaspeți rari
florile dalbe, florile dalbe."

Astăzi undeva departe, unde gându-abia pătrunde
la a lumii rugă de veacuri, tainic Dumnezeu răspunde.

Înfășat sta-acum în iesle
mic Copil, stăpânul lumii
strălucesc în juru-I toate albe ca argintul spumii
iar din ceruri, steaua sfântă,
dulce raza și-o coboară
peste iesle, peste staul,
peste-o mamă și fecioară.

Încărcați cu daruri scumpe
vin trei magi să I se-nchine
se coboară cor de îngeri din țăriile senine,
și-n cântări aduc vestirea la păstorii de la staul
pentru Fiul sfânt din iesle împletind cununii de aur.
Toți îi cântă-acum "Osana",
noaptea parcă-i zi cu soare
îngerii, păstorii, magii,
totul este sarbatoare!

Iar pământu-mbracă haina albă pentru prăznuire,
- vine Domnul:
să ne afle așteptându-l cu iubire.
Binecuvântat fii Doamne, cel ce vii cu bucurie
fă ca inimile toate să Ți se deschidă Ție!

Domn al Păcii

“Îl vor numi: ... Domn al păcii...”

Isaia 9:6

Într-o dimineață rece de decembrie, dimineața de sărbătoare Nașterii Domnului, a anului 1942, în ciuda vremurilor grele care cuprinseseră aproape tot globul, din cauza celui de-al doilea război mondial, un grup de fete tinere din Arizona s-au strâns într-o stație de autobuz, pentru a pleca într-o scurtă călătorie. Erau eleve la liceu, colege de școală cărora diriginta lor a dorit să le ofere ceva deosebit cu ocazia acestei sărbători.

Dar cum se puteau ele bucura știind că tații și frații lor se aflau peste mări și țări, confruntându-se la tot pasul cu moartea și tremurând de frig și boală prin tranșee și spitale? Totuși au decis să aibă o amintire frumoasă împreună. Cu anii aceștia nu se vor mai întâlni niciodată, așa că au decis să se folosească de aceste câteva zile de vacanță și să meargă la munte, într-un parc renumit prin frumusețea sălbăticiiei lui și a cadrului natural deosebit, specific deșertului. Cu eforturi deosebite mamele au reușit să le procure și ceva alimente mai deosebite, pentru ca timpul petrecut împreună să fie cu adevărat memorabil. Nu era vorba numai de o ieșire la “iarbă verde”, ci de o încercare disperată de a se menține în echilibru, în ciuda depresiei care părea că a cuprins fiecare făptură umană în jurul lor.

După un urcuș nu prea ușor, au ajuns în final la parc. Era cu adevărat un refugiu natural minunat, cu pomișori și arbuști specifici zonei de deșert și care, parcă în acest timp al anului, când soarele era plăcut și călduț, aveau o culoare mai intensă și mai plină de viață. Stâncile ce înconjurau parcul, cu formele lor roșietice și stranii, completau decorul acesta parcă destinat de totdeauna să inspire pace și eliberare de orice tumult al lumii. Toate îngrijorările erau uitate și fetele au început să se relaxeze și să își pregătească proviziile pentru a lua masa și a sărbători Crăciunul.

La un moment dat un uruit puternic de mașini militare le izbire urechile. Camioane mari, încărcate cu prizonieri germani de război, se îndreptau spre parc. Inimile tinerelor începură să bată cu putere și gândurile iscate în inimile lor începură să se facă auzite: “*Îi urăsc pe nemții ăștia*, - spuse una dintre fete – *de ce oare or fi început războiul ăsta?*” “*N-am mai auzit nimic de tata de șase luni*”, continuă o alta. “*De când ne-a venit vestea morții fratelui meu, mama plânge încontinuu, nimic nu o poate consola!*” spuse o a treia tânără. Toate aveau pe cineva drag din familie, plecat la război și nu puține deja plângeau pe cei morți pe fronturile europene.

Pe măsură ce costița începu să sfârâie în tigăițe și focul de tabără ardea vesel, au uitat și ele de toate și au început să se bucure gustând farmecul sărbătorii Nașterii Domnului. După ce au terminat cu mâncarea, în timp ce adunau resturile și făceau ordine, au început ușor să fredoneze tot felul de colinzi pe care și le aminteau. Bucuroasă, profesoara ce le însoțea, începea tot timpul câte o cântare nouă și fetele o urmau în cântec, cu entuziasm.

Apoi, pe neașteptate, ca un ecou, voci bărbătești, pe un ton profund și plăcut au umplut aerul curat de decembrie, coborând la vale, spre locul unde se afla grupul de fete.

Îndreptându-și privirile către cavernele ce se formaseră în stâncile ce înconjurau parcul, grupul tinerelor a observat prizonierii ce se adăposteau acolo, păziți de gardieni. Când ei au terminat cântecul, fetele au început altul. Nici unii dintre ei nu înțelegeau cuvintele celui alt grup dar, spre satisfacția ambelor grupuri, melodiile minunate care vesteau Nașterea Domnului, umpleau văzduhul curat al deșertului, ridicându-se deasupra politicii, a resentimentelor sau a diferențelor de limbă și popor.

La un moment dat una dintre fete a început să cânte, cu o voce clară “*O, noapte preasfântită...*” și toate fetele, cu inimile încărcate de emoție au însoțit-o în cântec. După câteva momente de liniște, melodia atât de familiară oricărui creștin din lume, s-a ridicat în văzduh, zburând spre grupul fetelor: “*Stille Nacht, Hailige Nacht...*”.

Uimite, pline de emoție și cu lacrimi în ochi, fetele ascultau minunatele acorduri cântate de prizonierii germani. Pe moment s-a produs un miracol. Acești bărbați nu mai erau prizonierii germani detestați de aceste tinere, ci erau tații, frații și unchii lor așa cum și ele deveniseră pentru ei, fiicele sau surorile lor iubite.

Peste ani de zile, ori de câte ori își aminteau de acea scenă, pentru aceste tinere, acele momente au devenit simbolul posibilității păcii, a unei transformări speciale a inimilor, care s-a produs într-o zi de sărbătoare a Nașterii Mântuitorului.

Domnul Isus Hristos este Domnul Păcii. El a adus pace și în inima mea și poate să o aducă și în inima ta, oricât de zbuciumată ar fi ea. Buzunarele pline, casele frumoase, cadourile care de care mai costisitoare, este puțin probabil că ne vor aduce pacea. Dar acceptarea celorlalți, eliminarea urii, a invidiei, a resentimentelor față de diferite persoane, vor aduce o pace fără sfârșit în inimile noastre.

Iar mai presus de toate, prezența în inimile noastre a Pruncului născut în Bethlehem, ne poate aduce pacea atât de mult dorită de orice făptură umană.

Fie ca la aceste sărbători, Domnul păcii să se instaleze în inimile noastre și să ne umple de pacea atât de necesară și dorită de fiecare dintre noi.

Daruri pentru noul născut

Matei 2:1-12, Luca 1:26-38

Multă lume are falsa impresie că Dumnezeu este "costisitor", că El vine ca să ne fure toate bucuriile și plăcerile vieții. Multora li se pare că Dumnezeu le cere prea mult. Așa să fie? Ce vrea Pruncul născut în iesle de la noi? De ce a venit El?

☆ Dumnezeu ne-a privit de la înălțimea cerului și ne-a văzut triști și preocupați cu problemele noastre. În bunătatea Sa, El ni l-a trimis pe Domnul Isus ca să ne scape de această presiune a vieții. **Dă-i grijile și îngrijorările tale (1 Petru 5:5)**

☆ Sursa tuturor problemelor noastre este păcatul, înstrăinarea noastră de Dumnezeu și trăirea după capul nostru. Am ajuns robi ai poftelor nesăbuite și victime ale propriilor noastre capricii. Diavolul nu ne-a adus fericirea, ci auto-distrușterea. Dă-i pruncului născut în iesle păcatele tale. Despovărează-te și lasă-te vindecat de El. **Dă-i păcatele tale.**

☆ Singurul motiv pentru care Dumnezeu vrea să-i dai inima ta este faptul că ai o inimă bolnavă. Dumnezeu vrea să facă un transplant de inimă: "Fiule, dă-mi inima ta ... Nefericirea ta este izvorâtă din condiția precară a inimii tale. Avem inimi împietrite, bolnave. Nu mai suntem sensibili la Dumnezeu și la lucrurile cu adevărat valoroase și veșnice. Ne entuziasmăm pentru fleacuri și rămânem nesimțitori la intențiile și planurile lui Dumnezeu cu noi și cu lumea. Ți se pare Dumnezeu "costisitor". Mai fă-ți încă o dată socoteala. El a venit ca să-ți ia problemele, păcatele și inima neaducătoare de fericire. În locul acestora, Dumnezeu îți oferă prin Cel născut în iesle: pace, neprihănire și bucurie în Duhul Sfânt. Primește darul lui Dumnezeu! **Dă-i inima ta.**

☆ MARIA și IOSIF erau logodiți și aveau minunate planuri de viitor. Dumnezeu a "dat buzna" în viața lor și le-a oferit altceva. Acceptarea voii lui Dumnezeu a însemnat renunțare la planurile și visurile lor. La prima vedere așa ceva pare dureros și devastator. Poate chiar așa și este. Dumnezeu nu rămâne însă dator. Un proverb spune că la fundul fiecărui pahar de bere al lumii guști drojdia amară, dar la fundul fiecărui pahar de pelin dat de Domnul se găsește întotdeauna miere. Noi nu ne putem închipui încă slava și cinstea Mariei în timp și eternitate. **O vom vedea în curând!**

☆ Toți oamenii folosiți de Dumnezeu au avut un moment al "frângerii". Profeți și Judecători, misionari, pastori și evangheliști au trebuit să "renunțe" la ei, ca să se dea Domnului. Răsplata lor va fi mare! Trăim vremuri în care oamenilor, până și creștinilor din Biserici le este frică să se dea Domnului în

întregime. Moody spunea că lumea nu a văzut încă ce poate face Dumnezeu cu un om care i se dă Lui în întregime! **Dă-i planurile și visurile tale.**

☆ **Dă-i "puținul" pe care-l ai.**

HANGIUL i-a dat Domnului un loc umil în iesle, și Dumnezeu l-a bagat în istorie.

Moașele din Egipt au fost răsplătite de Dumnezeu pentru "puțin"
(Exod 1:21)

Sutașul n-a fost nici el uitat. (Luca 7:5)

Un copilaș i-a dat Domnului câteva pâini și câțiva pești.

☆ **Dă-i atenția, timpul, oboseala și închinarea ta.**

MAGII au făcut aceasta și au descoperit Pruncul și mântuirea.

Tu... ce-i dai Noului Născut?

Un pumn de nuci

*«În Cristos sunt ascunse toate
comorile înțelepciunii și ale științei.»*

(Coloseni 2:3)

Ne apropiem cu pași rapizi de marea sărbătoare. Pregătirile sunt în toi, iar spărgătorii de nuci au mai mult de lucru ca în orice altă perioadă a anului. Puține sunt mesele de pe care să lipsească tradiționalul cozonac cu nucă. Iar dacă nu sub formă de prăjitură, nuca tot e prezentă pe vreo tăviță de pe masă sau, aurită, printre podoabele bradului de Crăciun.

Te-ai întrebat vreodată de ce e atât de iubită nuca în preajma sărbătorilor de iarnă? Ei bine, în trecut, nucile și migdalele au fost un simbol al Cuvântului lui Dumnezeu. În timp ce participau curioși la pregătirea cozonacilor, copiilor li se povestea că „într-o coajă lemnoasă, aparent lipsită de valoare, se află ascuns un sămbure dulce. Tot așa, cele întâmplare de Crăciun sunt ascunse și tănuite într-un veșmânt sărăcăcios în staulul de la Betleem.

Ce mai putem spune este că „nucile” pe care ni le dă uneori Dumnezeu să le spargem nu au niciodată coaja prea tare, astfel încât să nu le putem „deschide”. Iar dacă vreodată ți se pare că o nucă este prea tare pentru tine, Îl poți ruga pe Dumnezeu să-ți facă rost de un „spărgător de nuci” pe măsură!

Bethleemul Iudeei

La sud-est de Ierusalim, la o depărtare de vreo 6 mile se găsește Bethleemul de altă dată. Cuvântul Bethleem tradus în limba română înseamnă “Valea pâinii” pentru că se găsește în cele mai roditoare părți ale Palestinei. Se mai numește și “Efrata” nume și mai vechi, care înseamnă “roditor”.

Fiind situat la înălțime de 700 metri de nivelul mării, a oferit un tablou frumos călătorului ori din ce parte l-ar privi. Dealurile frumoase de jur împrejurul orașului sunt bine plantate cu vii frumoase și grădini bogate de migdale și smochini. Văile în schimb au fost unul din cele mai bogate grânare ale Iudeii. La vreo trei sau patru km în partea de nord se găsește locul unde a fost înmormântată soția lui Iacob, Rebeca, fiica lui Laban.

În acest neînsemnat orașel s-a născut în anul 1085 î. Hr, regele David, marele întemeietor al unui neam regesc, care a domnit peste 40 de ani peste Iudei și Israeliți și a murit în vârstă de 71 de ani. Prin acest eveniment Bethleemul în timpurile vechi a devenit foarte renumit. Unul dintre proorocii Vechiului Testament, și anume Mica, cu vreo șapte sute și ceva de ani înainte de nașterea lui Hristos a spus că Bethleemul va fi locul de naștere al Mântuitorului lumii, prin următoarele cuvinte: *“Și tu Bethleeme, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie a lui Iuda, totuși din tine îmi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel și a cărui obârșie se suie până la vremurile străvechi, până în zilele veșniciei.”* Mica 5:2

Nașterea lui Hristos în Bethleemul Iudeei a atras atenția și privirea tuturor locuitorilor pământului. Și acel mare eveniment nu este șters din mintea multor milioane de credincioși și din timpurile noastre; ei își amintesc de acea mare împlinire a profețiilor Vechiului Testament cu bucurie și evlavie.

După învățăturile Evangheliei doar nașterea Lui în Bethleemul Iudei, ne poate folosi foarte puțin. El trebuie să se nască și să existe și într-un alt Bethleem și anume în inima omului. Când Isus se găsește în inima noastră noi devenim ca El.

Hristos este gata să se nască în orice inimă omenească și să o facă fericită. El nu caută la fața omului așa cum la nașterea Sa n-a căutat cea mai mare cetate sau palat. Iată și apostolul Pavel își exprimă dorința, vorbind pe vremuri credincioșilor din Corint: *“Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos.”* 2Corint. 2:2

Iubite cititor ne întrebăm dacă Isus este născut și trăiește în inima noastră. Nu uita că și inima ta poate să fie un loc bun pentru Fiul lui Dumnezeu, născut pe vremuri în Bethleemul Iudeei.

Importanța sărbătorilor

Sărbătorile au avut întotdeauna un rol important în viața oamenilor. Fiecare popor are cultura și sărbătorile lui, determinate de istorie, filosofia de viață, credință... În general, sărbătorile au un scop întreit, care motivează existența lor:

1. **Sărbătorile dau viață trecutului**, devenind încercarea neputincioasă a oamenilor de a aduce în prezent momentele glorioase petrecute cândva. Așa se face că zilele în care au avut loc evenimente foarte importante în trecut devin sărbători pentru prezent, încercând să recunoaștem în felul acesta importanța acelor evenimente, dar și să cinstim memoria lor. ziua de naștere, ziua botezului, ziua nunții, zilele de naștere ale copiilor... toate acestea redevin realități o dată pe an. În timpul sărbătorilor, oamenii trăiesc gloria unor evenimente conservate în memoria lor, încercând să le dea viață.

2. **Sărbătorile dau frumusețe prezentului**, prin faptul că aduc o atmosferă de celebrare. Ele pun împreună oameni care nu s-au văzut de mult, creează emoție, bucurie, spărgând pentru o clipă învelișul plicticos al obișnuinței de fiecare zi. Ele devin niște puncte de reper pentru existența noastră, marcând în timp clipele de repaus și bucurie.

3. **Sărbătorile dau motivație viitorului**, prin faptul că obligă agenda fiecăruia să țină cont de repetarea lor. Eroismul, sacrificiul, iubirea manifestate cândva de generațiile trecute, devin repere care obligă generația prezentă. De pildă, ziua independenței unui popor îl motivează să păstreze acea independență în viitor, indiferent de prețul plătit.

Sărbătorile pot fi naționale, sociale, religioase, familiale, etnice..., însă întotdeauna ele dau viață trecutului, bucurie prezentului și motivație viitorului. Dacă vorbim despre Sărbătoarea Nașterii Domnului, atunci vom încerca să facem trei lucruri:

Vom da viață evenimentelor petrecute în grajdul din Betleem, unde S-a întrupat în om Fiul lui Dumnezeu, dându-le semnificație în prezent. Vom crede lucrul acesta

cu toată convingerea și ne vom comporta ca atare, respectând atât sărbătoarea, cât și pe Sărbătorit.

Vom da frumusețe acestor sărbători și le vom petrece cu emoție, pasiune, trăind cu intensitate fiecare clipă. Vom alunga plictiseala, vom fi creativi și ne vom implica să le facem mai frumoase ca niciodată.

Vom medita la însemnătatea lor spirituală și vom fi motivați să înțelegem rostul venirii în lume a Mântuitorului, urmărindu-I pilda de neprihănire, smerenie și sacrificiu. Această motivație va schimba prioritățile, valorile, comportamentul și agenda vieții noastre în viitor.

Dragi prieteni, dacă permitem sărbătorilor

prilejuite de Nașterea Domnului să vină și anul acesta, atunci ne obligăm să le dăm viață în prezent, să înțelegem și să trăim bucuria mântuirii adusă de Mântuitorul, acceptând motivația să trăim pentru Cel care a murit pentru noi.

Într-un orașel din sudul Statelor Unite o fată tânără și o bună creștină avea mari dificultăți la serviciu din cauza credinței ei în Domnul Isus Hristos. Fiind foarte descurajată de batjocurile celorlalți, tânăra s-a dus la un evanghelist care tocmai predica în orașelul acela. I-a explicat că situația a devenit insuportabilă și că se gândea să-și dea demisia.

Evanghelistul a întrebat-o: “Spune-mi te rog, unde pui de obicei lumina în casă?” “Ea l-a privit nedumerită, așa că tot el i-a dat răspunsul: “Nu-i așa că pui lumina acolo unde este întuneric?”

De îndată ea și-a dat seama de înțelesul întrebării și a priceput că Dumnezeu a pus-o în mijlocul acelor oameni răi și dificili ca să lumineze între ei și să arate prezența lui Dumnezeu în întunericul lumii.

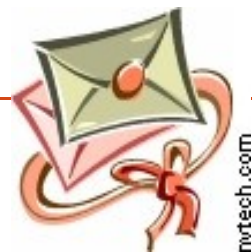
Ea s-a întors la lucru în săptămâna următoare cu o hotărâre fermă de a fi plină de curaj în a-L mărturisi pe Domnul Isus. Câtva timp mai târziu, la sfârșitul unei săptămâni de evanghelizare, ea s-a prezentat la fratele predicator cu o tânără de la lucru, și i-a spus entuziasmată, plină de bucurie: “*Dânsa este a 13-a persoană care s-a predat în săptămâna aceasta de la serviciul unde lucrez.*”

Să învățăm încă odată din această întâmplare că lumina luminează în întuneric, că Domnul Isus Hristos este Lumina lumii și că prin El noi suntem lumină.

Dumnezeu a avut răbdare mii de ani, până când în Bethleemul din Iudea a răsărit Lumina. În întruparea Domnului Isus s-au revărsat atunci peste pământul acesta razele binecuvântate ale iubirii lui Dumnezeu. Iar noi suntem purtătorii acelei lumini, astăzi în mijlocul lumii. Domnul spunea: "Eu sunt lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții!"

Să umblăm în lumina lui, și viața noastră va fi și ea o lumină pentru slava Lui!

Istoria felicitărilor

Obiceiul de a trimite felicitări a apărut în China antică. Chinezii își trimiteau felicitări cu ocazia anului nou care conțineau urări de bine. Și egiptenii antici își trimiteau unii altora urări dar pe papirus. Germanii au făcut primele felicitări cu ocazia Valentine's Day. Cea mai veche felicitare este tot una de Valentine's Day din anul 1400 și se găsește la muzeul British din Londra. În 1850 felicitările manuale fiind prea scumpe au început să fie înlocuite cu cele tipărite. Tot atunci au apărut și primele timbre poștale.

Prima felicitare pentru sărbătoarea Nașterii Domnului datează din 1840, iar cea de aniversare din 1850. Răspândirea felicitărilor s-a dezvoltat tot mai mult, datorită și motivelor pentru care oamenii își trimit mesaje unii altora sunt mai diversificate.

Astăzi milioane de oameni își trimit felicitări în toată lumea, atât cu ocazia unor sărbători, sau evenimente speciale, sau pur și simplu pentru a-și exprima mulțumirea, dragostea.

Istoria felicitărilor de iarnă

Tradiția felicitărilor de sărbătoarea Nașterii Domnului a apărut în Anglia, în era Victoriană, la jumătatea secolului al XIX-lea.

Premergătoare acestor felicitări sunt considerate scrisorile speciale trimise de băieții care erau educați în internate, departe de casă, celor dragi în ajun de sărbători. Aceste scrisori, numite "Christmas Pieces", erau deosebit de elaborate, și dovedeau părinților cât de bine au învățat să scrie și să deseneze copiii în respectivul an școlar. Astfel, erau brodate cu diferite desene reprezentând flori și scene biblice, și erau caligrafiate cu atenție cu un scris deosebit.

Dezvoltarea neîncetată a mijloacelor de transport, cale ferată, calea aeriană, au dus la răspândirea acestui obicei. Începând cu anul 1860, felicitările au fost tiparite într-un număr din ce în ce mai mare. În Anglia trimiterea de felicitări a cunoscut o dezvoltare foarte mare deoarece erau mai puțin costisitoare decât scrisorile. Felicitările trimise cu ocazia Nașterii Domnului în trecut erau imprimate cu modele religioase. Din păcate, în zilele noastre ilustratele acestea conțin brazi, peisaje de iarnă, lumânări sau pe "Moș Crăciun" și mai puțin scene cu ceea ce semnifică aceste sărbători de iarnă.

Poftă bună

Poienița cu ciuperci

Ingrediente: 1 cutie ciuperci întregă; 2-3 cartofi; 2-3 morcovi; 2 ouă fierte tari; 100g cașcaval; o jumătate piept de pui; 1 legătură pătrunjel, mărar; 2-3 fire de ceapă verde (opțional); maioneză

Mod de preparare: Se fierb legumele, se dau prin răzătoarea cu ochiuri mari în castroane separate, și cașcavalul tot separat. Pieptul de pui se fierbe, se taie bucățele mici.

Se pun ciupercile cu pălăriile în jos într-un vas acoperind fundul acestuia. Se pot pune și ciuperci tăiate mărunt. Se pune verdeață (pătrunjel, mărar). Se așează un strat de cartofi presându-i cu mâna. Se unge cu maioneză. Se așează morcov ras și cașcaval. Se unge cu maioneză. Ouăle tocate mărunt se amestecă cu carnea de pui și maioneza și se pune ca ultim strat. Se pune la frigider o oră-două și apoi se răstoarnă pe o farfurie, după preferință farfuria poate fi ornată cu salată.

Prăjitură de Crăciun

Ingrediente:

foi: 2 ouă, 100 gr. ulei, 100 gr. miere de albine, 100 gr. zahăr, făină cât cuprinde, o linguriță amoniac.

crema: 800 gr smântână, 3 căni nuci măcinate, o cană de zahăr, esență rom

Mod de preparare:

Foile: se amestecă toate ingredientele, după care aluatul rezultat se împarte în trei părți. Se fac trei foi care se coc pe fundul tăvii ninse cu făină. Foile se țin la cuptor 5-10 min, fără să se rumenească deasupra.

Crema: smântâna se bate cu zahărul, până se obține frișca, se amestecă cu nuca macinată și esență de rom.

Se servește a doua zi, pudrată cu zahăr sau glazurată cu ciocolată albă și fulgi de ciocolată.

Prajitură cu umplutură de ciocolată și nuci

Ingrediente:

200 g miere, 75 g unt, 550 g făină, un ou, esență rom, praf de copt, scorțișoară, 120 g zahar pudră; **umplutura:** 100 g miere, 100 g ciocolată rasă, 200 g nuci, esență rom, 200 g stafide, un albuș

Mod de preparare:

Se amestecă mierea cu untul, oul, esența de rom și zahărul praf până se obține o compoziție albă și cremoasă. Se adaugă scorțișoară și praful de copt amestecat cu făină. Se pune aluatul în folie de aluminiu și se ține la rece două ore. Se întind apoi 2 foi. Se pune o foaie în tava unsă.

Pentru umplutură se amestecă nucile măcinate cu stafidele care au stat 30 min în rom, ciocolata rasă, mierea și albușul bătut spumă tare. Se pune compoziția peste foaia din tavă. Deasupra se pune a doua foaie și se coace prăjitura la foc potrivit 35-40 min. Rece, se taie pătrate și se pudrează cu zahăr.

- Glazura care se întinde pe prăjituri iese cu mult mai bine, dacă în loc să topiți zahărul cu apă, folosiți lapte.

- Ciocolata pentru decor trebuie dată pe răzătoarea mare. Fulgii obținuți sunt foarte decorativi presărați peste prăjituri.

- Dulciurile din aluat dospit trebuie coapte la căldură potrivită, altfel se formează o crustă la suprafață și ele rămân crude în interior.

Sfaturi utile

- **Aroma de vis:** Aerul din locul unde vă primiți musafirii va mirosi a poveste, dacă puneți în mijlocul mesei, câteva batoane de scorțișoară, legate cu o panglică de mătase.
- **Lumină tainică:** Pentru clipa colindelor și pentru atmosfera tainică din casă, puneți lumânări în pahare mai mici sau mai mari, din sticlă colorată. Umpleți-le pe jumătate cu nisip, iar deasupra fixați lumânarea. Licărul lor amintește de un cer înstelat.
- **Platou cu fructe uscate:** Așează pe o farfurie, după inspirație felii de mere, portocale, lămâi, câțiva ardei iuți roșii, coaja de portocale răsucită și câteva crenguțe artificiale de brad. Pentru acest aranjament trebuie să tai cu câteva zile

înainte feliile de fructe și să le așezi pe o farfurie din carton pe calorifer, să se usuce. Efortul îți va fi răsplătit de un parfum deosebit în casă.

- **Aranjament cu brad și flori:** Dacă te-ai săturat de clasicele aranjamente cu lumânare și globuri poți încerca acum ceva nou: în burete pecial (înmuiat în apă) vei înfinge flori (roșii) și crenguțe de brad, fiind atent să nu se vadă buretele. Pentru a da eleganță, poți să înfigi și câteva spice de grâu date cu spray auriu și, evident nelipsitul conuleț. În perioada sărbătorilor, trebuie să torni zilnic puțină apă în vas pentru ca aranjamentul să țină mult.

La mulți ani!

Salutăm surorile născute în luna

Decembrie cu:

Psalmul 37: 7-8

*„Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor
ce se tem de El, și-i scapă din primejdie.
Gustați și vedeți ce bun este Domnul!
Ferice de omul care se încrede în El!”*

Dar Îngerul le-a zis: “Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pen

Luca 2:10

Astăzi este sărbătoarea Nașterii Domnului, când toți oamenii ar trebui să se bucure că Domnul
Cei ce sunt credincioși însă, cântă plini de bucurie că Isus s-a născut! Pentru ei mesajul îngerul
Să cântăm și noi cu îngerii “**Slavă Lui Dumnezeu în locurile preaînalte și pace pe păm**

